

แนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง
สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
GUIDELINES FOR MEDIA AND INNOVATION MANAGEMENT SURAO
THAPCHANG SCHOOL,PRAWET DISTRICT OFFICE, BANGKOK

เสาวณีย์ มะไฟ¹, สมชัย พุทธา²

Sauwanee Maphai¹, Somchai Putta²

คณะศิลปศาสตร์ การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก ประเทศไทย¹

คณะศิลปศาสตร์ การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก ประเทศไทย²

Faculty of Liberal Arts, Education Administration, Krirk University,Thailand¹

Faculty of Liberal Arts, Education Administration, Krirk University,Thailand²

Received: April 18, 2026 Revised: April 24, 2026 Accepted: April 25, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการฯ จำแนกตามระดับการศึกษา และ 3) นำเสนอแนวทางการบริหารจัดการฯ แบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา และเครือข่ายผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2568 จำนวน 59 คน เครื่องมือคือแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ระยะที่ 2 ศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างจากผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า:ระดับการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับคือ ด้านการจัดการสื่อ ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้ และด้านการจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่พบความแตกต่าง แนวทางการบริหารจัดการฯ ควรเน้นการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน การสร้างระบบสนับสนุนเทคโนโลยี การพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบเพื่อให้ครอบคลุมบุคลากรทุกระดับศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการสื่อและนวัตกรรมตอบสนองต่อบริบทสถานศึกษา และการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: แนวทาง, การบริหารจัดการ, สื่อและนวัตกรรม, การศึกษา

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the level of media and innovation management at Surao Thapchang School, 2) to compare the management levels based on the

educational backgrounds of the respondents; and 3) to propose guidelines for effective management. The study was conducted in two phases. Phase 1 involved quantitative data collection from 59 participants, including teachers, educational personnel, school board members, and parent network members for the 2025 academic year. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan formula, with participants selected through proportional and simple random sampling. Phase 2 involved qualitative data collection through semi-structured interviews with experts in media and innovation management. The instruments used were a rating scale questionnaire and a semi-structured interview form. Data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, One-way ANOVA, and content analysis.

The study revealed that the overall level of media and innovation management at Surao Thap Chang School was at a "High" level. When considering each aspect individually, the rankings from highest to lowest were Media Management, Information Technology Management, Learning Resources Management, and Local Wisdom Management, respectively. The comparative analysis based on educational levels showed no significant differences. Regarding management guidelines, the school should emphasize establishing clear policies, creating technological support systems, continuously developing personnel potential, and implementing systematic monitoring and evaluation to cover staff across all educational levels. These measures aim to ensure that media and innovation management effectively responds to the school's context and the shifts of the digital society in a sustainable manner.

Keywords: Guidelines, Management, Media and Innovation, Educational

บทนำ

การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ภายใต้บริบทของสังคมเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเป็นพลวัต เป็นพันธกิจสำคัญที่ปรากฏชัดในนโยบายระดับชาติและระดับท้องถิ่น ได้วางกรอบมาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ครอบคลุมทั้งด้านผู้เรียน การพัฒนาครู และการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยเน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นกลไกสนับสนุน สอดรับกับ แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564 – 2569) ที่มุ่งสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษาดิจิทัล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) และความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) โดยกำหนดให้สถานศึกษาต้องใช้สื่อและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือหลักในการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมยุคใหม่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, (2560)

ในระดับการปฏิบัติงาน การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร (2561) เป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (Self-evaluation) ซึ่งโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง ได้นำแนวนโยบายดังกล่าวมาถ่ายทอดสู่ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน (พ.ศ. 2568-2572) โดยเฉพาะใน ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ที่มุ่งเน้นการพัฒนา ระบบบริหารจัดการสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมให้ครูสามารถ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามผลการเรียนรู้ของ นักเรียนได้อย่างแม่นยำ

อย่างไรก็ตาม จาก รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง, (2567) พบ ประเด็นสำคัญที่เป็น "จุดที่ควรพัฒนา" คือสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ผู้วิจัยเห็นว่า ครูยัง ขาดแนวทางที่ชัดเจนและเป็นระบบในการใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียน แม้ว่าจะมีการ ส่งเสริมและนโยบายที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา แต่ในทางปฏิบัติยังพบว่าผู้เรียนบาง กลุ่มขาดแรงบันดาลใจ ไม่เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ และไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (รายงานผลการประเมินตนเองของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง, 2567)

สภาวะการณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ จันจิรา สุจา และคณะ, (2563) ที่ระบุว่า การใช้ นวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในการ ขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ และ อภิรัตน์ สะอาดม่วง (2568) ที่เน้นย้ำว่าการบริหารงานวิชาการที่มี ประสิทธิภาพต้องอาศัยแนวทางที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการที่แท้จริงของพื้นที่ ด้วยเหตุนี้ การศึกษา แนวทางการบริหารจัดการสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาจึงเป็นประเด็นเร่งด่วนที่ต้องเร่งดำเนินการ เพื่อสร้าง ระบบการทำงานที่ยั่งยืน เสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากร และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ พร้อมก้าวสู่โลกแห่งอนาคตได้อย่างมั่นใจ

คำถามการวิจัย

1. การบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับใด
2. การบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษามีความแตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงาน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

3. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับของการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก
2. การบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษามีความแตกต่างกัน
3. แนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ควรเป็นอย่างไร

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังต่อไปนี้ (การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2561)

การจัดการสื่อ หมายถึง กระบวนการในการวางแผนและดำเนินการเพื่อให้การใช้สื่อในกระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด โดยการเลือกใช้สื่อที่ทันสมัย เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในแต่ละระดับ การใช้สื่อในการเรียนการสอนนี้จะต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เช่น การเตรียมสื่อการเรียนการสอน การเลือกใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการสอน รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบจากการใช้สื่อเหล่านั้นในการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน

การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การบริหารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถสนับสนุนการเรียนการสอน การสื่อสาร และการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา โดยจะต้องมีการพัฒนาและบูรณาการการใช้เทคโนโลยีในทุกด้านของการศึกษา เช่น การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าข้อมูล การใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันที่ช่วยในการเรียนการสอนออนไลน์ การจัดเก็บข้อมูลและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนในสถานศึกษามีความทันสมัยและสามารถปรับตัวได้ตามความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคดิจิทัล

การจัดการแหล่งเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการในการสร้างและบริหารแหล่งเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายและเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน ซึ่งแหล่งเรียนรู้เหล่านี้สามารถเป็นได้ทั้งแหล่งเรียนรู้ทางกายภาพ เช่น ห้องสมุด ห้องเรียน หรือพื้นที่การเรียนรู้อื่นๆ และแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล เช่น เว็บไซต์การศึกษา แพลตฟอร์มออนไลน์ หรือแอปพลิเคชันที่ใช้ในการเรียนรู้ โดยการสร้างแหล่งเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าถึงและการใช้งานของนักเรียน การเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาการ

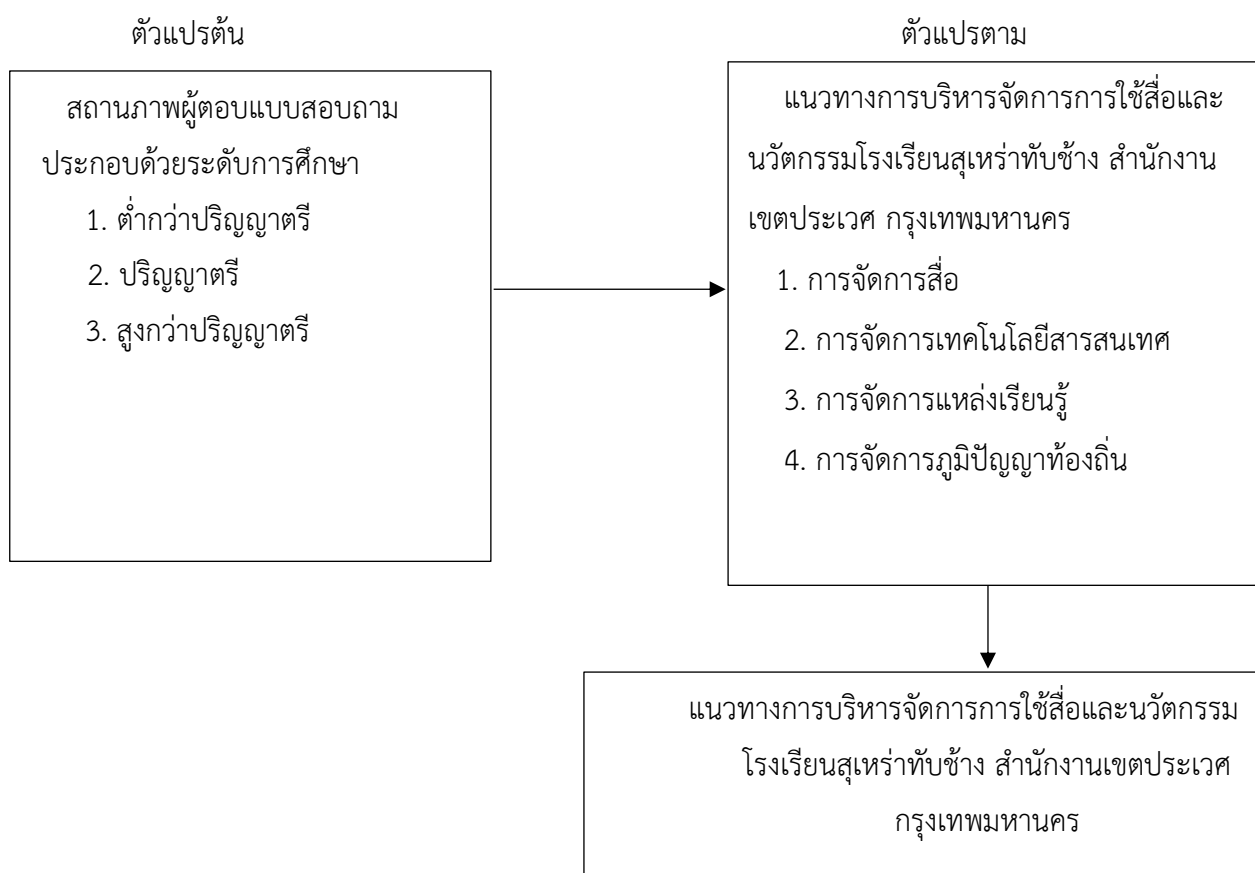
การจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการศึกษาเพื่อเชื่อมโยงความรู้กับบริบทของชุมชนและสังคม โดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นสามารถเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมและ

พัฒนาการเรียนรู้ในโรงเรียน เนื่องจากภูมิปัญญาท้องถิ่นช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหาของนักเรียนในชีวิตจริง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้จะช่วยเพิ่มความหลากหลายและมิติให้กับการเรียนรู้การสอนในโรงเรียน และเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจในท้องถิ่นและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวทาง หมายถึง การกำหนดทิศทาง นโยบาย และระบบสนับสนุน เพื่อให้การใช้สื่อและเทคโนโลยีสามารถตอบสนองต่อบริบทของสถานศึกษาและความเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย เป็นการศึกษาเชิงผสมผสาน Mixed methods research

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง โรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 69 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูและบุคลากร

ทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายผู้ปกครองโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (R.V.Krejcie and R.W.Morgan, 1970, pp.607-610) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 59 คน คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ (1) การจัดการสื่อ (2) การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (3) การจัดการแหล่งเรียนรู้ (4) การจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น จากนั้นใช้เทคนิควิธีคิดสัดส่วนและสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก จากนั้นเป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

1. ว่าที่ร้อยตรี ดร.เลิศศักดิ์ นาวารัตน์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

2. นางสาวนริศรา เปรมศรี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

3. นางอรพินธุ์ เกิดกันต์ ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่าค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง เพิ่มชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติ และการวิเคราะห์เนื้อหาสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ Content Analysis

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น แผลผล และอันดับ ของการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรม โรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง

การบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรม	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	SD	แผลผล	อันดับ
2.ด้านการจัดการสื่อ	4.57	0.36	มากที่สุด	1
3.ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.47	0.45	มาก	2
4.ด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้	4.43	0.47	มาก	3
ด้านการจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.31	0.64	มาก	4
ภาพรวม	4.44	0.39	มาก	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง ในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44, SD=0.39$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดการสื่ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57, SD=0.36$) รองลงมาด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47, SD=0.45$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ด้านการจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.31, SD=0.64$)

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
1.ด้านการจัดการสื่อ	ระหว่างกลุ่ม	.329	2	.165	1.287	.284
	ภายในกลุ่ม	7.160	56	.128		
	รวม	7.489	58			
2.ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	.005	2	.002	.011	.989
	ภายในกลุ่ม	11.738	56	.210		
	รวม	11.743	58			
3.ด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.162	2	.081	.357	.702
	ภายในกลุ่ม	12.748	56	.228		
	รวม	12.910	58			
4.ด้านการจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	1.955	2	.977	2.510	.090
	ภายในกลุ่ม	21.804	56	.389		
	รวม	23.758	58			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.345	2	0.172	1.117	0.334
	ภายในกลุ่ม	8.638	56	0.154		
	รวม	8.983	58			

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของ การบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการการใช้สื่อและ นวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง

แนวทางพัฒนาการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง แนวทางการ พัฒนาการบริหารจัดการสื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง มุ่งเน้นความเท่าเทียมทางการศึกษาด้วย การจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลอย่างทั่วถึง เพื่อก้าวสู่การเป็นโรงเรียนดิจิทัลที่ยั่งยืนและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังการ โดยปรับบทบาทครูให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาได้ นำ Google Workspace for Education และ Chromebook มาเป็นเครื่องมือหลักในการจัดการเรียนรู้เชิง รุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์และทักษะในศตวรรษที่ 21 ขณะเดียวกันยังให้ความสำคัญกับ การบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับหลักสูตรผ่านการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอัต ลักษณ์ควบคู่กับการพัฒนาทักษะอาชีพ ท้ายที่สุดโรงเรียนมุ่งเน้นขับเคลื่อนสมรรถนะดิจิทัลผ่านกระบวนการมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้างโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก และด้านการจัดการสื่ออยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษามีการวาง แผนการจัดหา การคัดเลือก และการส่งเสริมการใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันจิรา สุจา และคณะ, (2563) ที่พบว่า การใช้นวัตกรรมทาง การศึกษาเพื่อการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และด้านนวัตกรรมการบริหาร จัดการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการสื่อและนวัตกรรมอย่างเป็นระบบเป็นปัจจัยสำคัญ ต่อการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ธัญญา แสงตันชัย, (2561) ที่พบว่า การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านนโยบายและแผน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการกำหนดทิศทางและการสนับสนุน จากฝ่ายบริหารมีผลต่อประสิทธิภาพในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ในด้านการจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศที่พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีจุดเด่นด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและการบูรณาการใน กระบวนการเรียนรู้ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรพงษ์ คำผิง (2561) ที่ระบุว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในโรงเรียนประถมศึกษาควรเริ่มจากการวิเคราะห์ วางแผน และออกแบบการใช้สื่อให้ เหมาะสมกับผู้เรียน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Syarip (2025) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเป็นผู้นำดิจิทัลมี

บทบาทสำคัญในการบูรณาการเทคโนโลยี การเสริมพลังครู และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ แม้ผลการวิจัยครั้งนี้จะอยู่ในระดับมาก แต่ประเด็นเกี่ยวกับการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าบางด้าน สอดคล้องกับข้อค้นพบของ Syarip ที่ระบุว่ายังมีความท้าทายในด้านโครงสร้างพื้นฐานและความพร้อมของครู ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

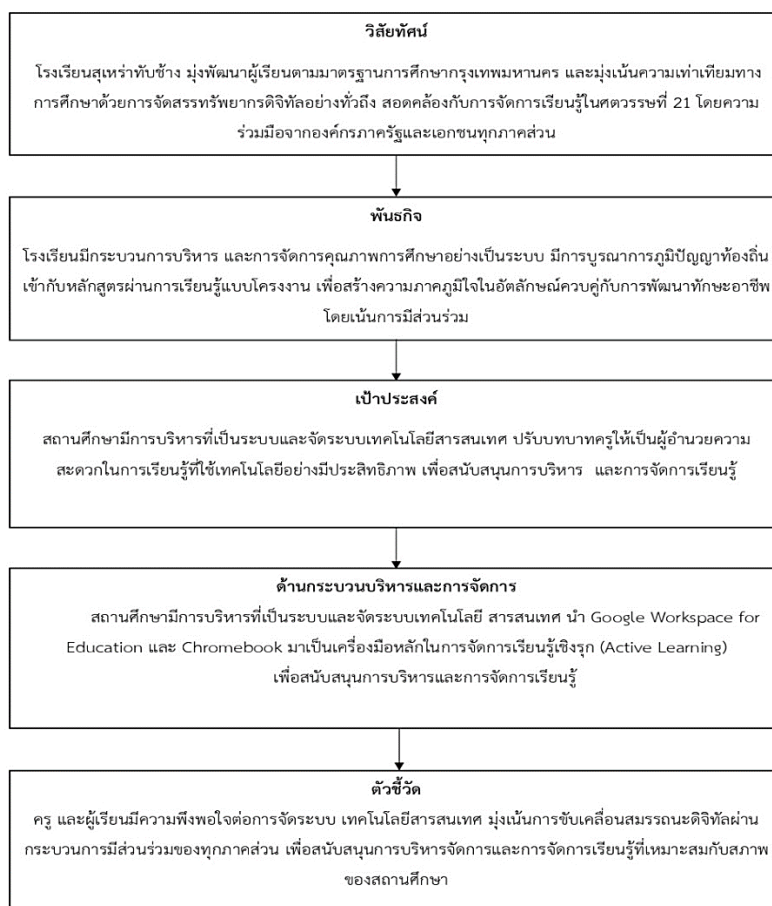
สำหรับด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยสอดคล้องกับ อภิรัตน์ สะอาดม่วง (2568) ที่พบว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเน้นความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชน รวมถึงการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ มุทิตา อังคระษี, (2567) ที่เสนอรูปแบบการบริหารพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาซึ่งให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านสื่อ กระบวนการ และการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ รวมทั้งผลการศึกษาของ Krety Debora Welong, (2023) ที่พบว่าการจัดการสื่อดิจิทัลที่มีการวางแผน การอบรมครู การกำกับติดตาม และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การใช้สื่อดิจิทัลมีประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพผู้เรียน

โดยสรุป ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ยืนยันว่าการบริหารจัดการสื่อและนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ การมีนโยบายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน การพัฒนาศักยภาพครู และการบูรณาการเทคโนโลยีกับบริบทของสถานศึกษาและชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา วรวัตร, พรทิพา ชนะโยธา, (2567) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงรุกในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการวัดผล ประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการเชิงรุกในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและด้าน ไม่แตกต่างกันนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อาเพียต สัตยดำรง และจรัส อติวิทยากรณ์ (2564) พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยการบริหารงานวิชาการสถานศึกษา สูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การพัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีทาง รองลงมาคือ การนิเทศการสอน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ส่วนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เป็นลำดับที่ต่ำที่สุด 2) การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามวุฒิการศึกษา อายุและขนาดของสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการสื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้าง มุ่งเน้นความเท่าเทียมทางการศึกษาด้วยการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลอย่างทั่วถึง เพื่อก้าวสู่การเป็นโรงเรียนดิจิทัลที่ยั่งยืนและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังการ โดยปรับบทบาทครูให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาได้นำ Google Workspace for Education และ Chromebook มาเป็นเครื่องมือหลักในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์และทักษะในศตวรรษที่ 21 ขณะเดียวกันยังให้ความสำคัญกับการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับหลักสูตรผ่านการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ควบคู่กับการพัฒนาทักษะอาชีพ ท้ายที่สุดโรงเรียนมุ่งเน้นมุ่งเน้น มุ่งเน้นขับเคลื่อนสมรรถนะดิจิทัลผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ทั้งนี้ แนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรมของโรงเรียนสุเหร่าทับช้างควรมุ่งเน้นการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน การสร้างระบบสนับสนุนด้านเทคโนโลยี การพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยไม่จำกัดอยู่เพียงระดับการศึกษาใดระดับหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการสื่อและนวัตกรรมสามารถตอบสนองต่อบริบทของสถานศึกษาและความเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แผนกลยุทธ์สถานศึกษาการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรม

“แผนกลยุทธ์สถานศึกษาการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรม” การพัฒนาการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสุเหร่าหีบข้าง มีขั้นตอนการขับเคลื่อนโมเดลการบริหารจัดการศึกษา ดังนี้

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision)

จุดเริ่มต้นคือการตั้งเป้าหมายสูงสุด โดยโรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ได้มาตรฐานการศึกษาของ กรุงเทพมหานคร เน้นสร้าง ความเท่าเทียมทางการศึกษา (นริศรา เปรมศรี) ผ่านการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลอย่างทั่วถึง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทักษะใน ศตวรรษที่ 21 โดยอาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐ และเอกชน

ตัวอย่างกิจกรรม: * โครงการ "Digital Equity for All": จัดประชุมชี้แจงนโยบายแก่คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครอง เพื่อประกาศเจตนารมณ์ว่านักเรียนทุกคนจะเข้าถึงอุปกรณ์การเรียนรู้ดิจิทัลอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าพื้นฐานทางบ้านจะเป็นอย่างไร

2. การวางแผนภารกิจ (Mission)

เมื่อมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน จึงนำมาสู่การปฏิบัติโดยสร้างระบบบริหารจัดการคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ จุดเด่นคือการ บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น (นริศรา เปรมศรี) เข้ากับหลักสูตรผ่าน การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะอาชีพ โดยเน้นให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม

ตัวอย่างกิจกรรม: * โครงการ "Local Wisdom Project-Based Learning":พานักเรียนไปเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นรอบโรงเรียน (เช่น การทำอาหารพื้นเมือง หรือหัตถกรรม) แล้วนำมาตั้งเป็นหัวข้อโครงงาน โดยใช้เทคโนโลยีช่วยค้นคว้าและเก็บข้อมูล เพื่อสร้างความภูมิใจในอัตลักษณ์ชุมชน

3. การกำหนดเป้าประสงค์ (Goal)

เพื่อให้พันธกิจบรรลุผล โรงเรียนจึงตั้งเป้าหมายในระดับปฏิบัติการ คือการ จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้เข้มแข็ง พร้อมทั้ง ปรับบทบาทครู จากผู้สอนมาเป็น "ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้" (Facilitator) ที่สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนทั้งการบริหารและการเรียนการสอน (เลิศศักดิ์ นาวารัตน์, 25)

ตัวอย่างกิจกรรม: * Workshop "Teacher as Facilitator": อบรมครูในการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนจากการบรรยายหน้าห้อง เป็นการออกแบบ "สถานการณ์จำลอง" หรือ "โจทย์ปัญหา" เพื่อให้ครูทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงที่คอยช่วยเหลืออยู่ข้างๆ เมื่อนักเรียนติดปัญหา

4. ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ (Strategy)

นี่คือหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อน (เลิศศักดิ์ นาวารัตน์) โดยการนำเครื่องมือดิจิทัลระดับสากลอย่าง Google Workspace for Education และ Chromebook มาเป็นกลไกหลักในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) (อรพินธุ์ เกิดกันท์) เพื่อให้เกิดระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัยและตอบโจทย์การเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคใหม่

ตัวอย่างกิจกรรม: * ห้องเรียน "Chromebook Adventure": นักเรียนใช้ Chromebook ในคาบเรียน เพื่อทำงานกลุ่มผ่าน Google Docs พร้อมกัน หรือสร้างงานนำเสนอด้วย Google Slides โดยครูให้โจทย์ที่ต้องสืบค้นข้อมูลจริงจากอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบลงมือทำ (Active Learning) อย่างแท้จริง

ขั้นตอนสุดท้ายคือการวัดผลความสำเร็จ โดยดูจาก ความพึงพอใจของครูและนักเรียน ต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวัดความสำเร็จในการขับเคลื่อน สมรรถนะดิจิทัล (Digital Literacy) ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม (ออร์พินธุ์ เกิดกันต์) เพื่อยืนยันว่าการบริหารจัดการนั้นเหมาะสมกับบริบทและสภาพจริงของสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรม ที่มี กรอบแนวคิดในการวิจัย เป็น ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยระดับการศึกษา 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี 3) สูงกว่าปริญญาตรี และ ตัวแปรตาม ได้แก่ แนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรม ประกอบด้วย 1) การจัดการสื่อ 2) การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) การจัดการแหล่งเรียนรู้ 4) การจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่น ช่วยสร้างเป็นภาพ Infographic ที่สวยงาม เพื่อเป็น แนวทางการบริหารจัดการการใช้สื่อและนวัตกรรม โรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ ดังภาพที่ 2

ข้อเสนอแนะ

- 1) ครูปรับบทบาทให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพนำ Google Workspace for Education และ Chromebook มาเป็นเครื่องมือหลักในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นความเท่าเทียมทางการศึกษาด้วยการจัดสรรทรัพยากรดิจิทัลอย่างทั่วถึง

3) โรงเรียนควรนำผลการประเมินและเสียงสะท้อนจากทุกภาคส่วนมาปรับปรุงแผนพัฒนาโรงเรียนในการบริหารจัดการสื่อและนวัตกรรมให้มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาแนวทางในการปรับบทบาทให้ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ควรศึกษาเปรียบเทียบการปรับบทบาทให้ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ จำแนกตามอายุ

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ นาวารัตน์. (2568). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กบนพื้นที่สูงใน ถิ่น
ทุรกันดาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา).
มหาวิทยาลัยเกริก.
- กรุงเทพมหานคร, สำนักงานการศึกษา. (2563). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ.
2564 – 2569). กรุงเทพฯ: สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.
- ชนิษฐา วรวัตร และ พรทิพา ชนะโยธา. (2567). สภาพการบริหารงานวิชาการเชิงรุกในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่าย
ส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา
พิเศษ. วารสารวิชาการครูศาสตร์,
- จันจิรา สุจา และคณะ. (2563). การใช้นวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการ
วิจัย,
- ธัญญา แสงตันชัย. (2561). การบริหารสื่อและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนใน
กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มุกิตา อังคุระษี. (2567). รูปแบบการบริหารพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
เชิงรุก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- โรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง. (2567). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report:
SAR) ประจำปีการศึกษา 2566. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตประเวศ.
- โรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง. (2567). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสุเหร่าทาบช้าง (พ.ศ. 2568-2572).
กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตประเวศ.
- วีรพงษ์ คำผิง. (2561). การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2561). *แนวทางการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อาเพียต สัตยดำรง และ จรัส อติวิทยากรณ์. (2564). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวันบุรี กระทบ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน. *วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา*.
- อภิรัตน์ สะอาดม่วง. (2568). *แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กบนพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดาร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเกริก.
- Syarip. (2025). Digital Leadership in Education: Challenges and Opportunities for Technology Integration. *International Journal of Educational Technology*.
- Welong, K. D. (2023). Digital Media Management in Enhancing Student Quality: A Case Study. *Journal of Digital Learning and Education*.